

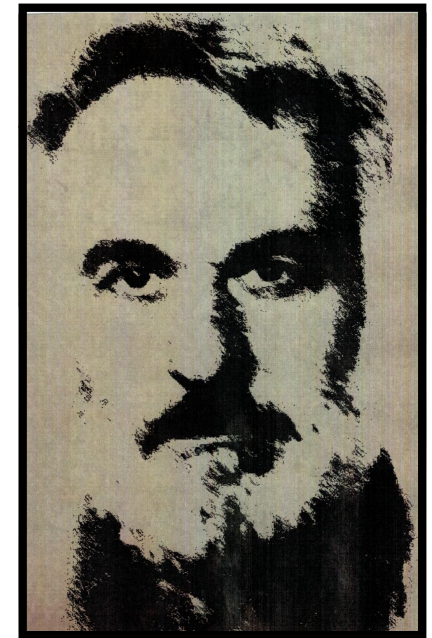
Paraules de Juan Camarena:

...vam haver de visitar i xafar amb molta freqüència les presons de València, Castelló, Terol, Ocaña... Les coneixia totes, perquè la marginació social sol ser pròdiga a generar presos amb la seua pròpia marca marginal, i al Port a més hi havia presos i represaliats polítics.

No puc oblidar que durant molts anys vaig prestar ajuda i col·laboració a la gran obra social del Casal de la Pau, perquè modestament sempre he sigut home de confiança i de consulta per a José Antonio BARGUES, director responsable del Casal, davant de les contínues i greus, inclús dramàtiques, situacions personals que acull el Casal.

El dia del funeral allà a la parròquia del Port de Sagunt, Pilar Carceller dia

Estamos aquí “gente de Iglesia”, “gente de poca Iglesia” y “gente que no se siente Iglesia”. Esa es una de las grandezas que nos enseñó Juan con sus palabras, pero sobre todo con sus actos, porque él era un ejemplo de la Iglesia que queremos: una Iglesia austera donde lo material no es lo más importante, abierta a todas las personas, vengan de donde vengan, comprometida con el mundo y sus luchas a favor de la justicia, una Iglesia obrera i trabajadora que se pone al lado y se compromete con las personas que más sufren y son marginadas. Nunca vimos en Juan algo diferente.



**ASAMBLEA EN RECUERDO
A JUAN CAMARENA
4/11/2018**



De la Intervención de José Antonio BARGUES el pasado 17/07/18 en el Homenaje a Juan Camarena en Lloc Nou de Sant Jeroni

Joan i jo vàrem ser sempre bons amics. Jo confiava en ell com a persona de fe profunda, com a persona que confiava en les persones. Sabia que les seues decisions eren sempre ben meditades i intel·ligents. En una de les darreres converses, pocs dies abans de faltar, li comentava la dificultat de concretar en el dia a dia la necessària *incondicionalitat* que ha de tindre el nostre acompanyament i a la vegada la tentació de resoldre els conflictes per la via del 'ordene i mane'. I ell s'emocionava i em dia convençut que no s'ha d'abandonar la incondicionalitat perquè té un gran potencial salvador o sanador .

El Casal de la Pau atén persones amb grans dificultats d'integració perquè han passat molts anys en presó; decidir ser incondicionals és tot un repte. Saber que Juan i jo mateix compartíem esta visió de la realitat, per a mi va ser d'una ajuda impagable.

En funció dels interessos compartits, viatjàrem junts en llargs viatges (recorde ara Nova York, Cuba, Nicaragua etc.) perquè teníem la lògica curiositat per vore altres formes d'afrontar i de resoldre els problemes o les situacions humanes complexes. Joan mantingué viva sempre la seua capacitat d'anàlisi que vol comprendre per poder millorar les coses.

Joan Camarena treballà tota la vida com a imfermer i tant en el treball de què vivia com en la seua dedicació sacerdotal estava atent a la realitat, intentava entendre-la fent servir tota la seua intel·ligència que era gran. Sabé compartir, sabé escoltar, sabé perdonar. És a dir: fou profundament fidel a la seua fe de cristià.

Guanyà ben guanyat un lloc en el cel tots d'aquells que practiquen la justícia sempre des de la bonhomia.

Per tot això, com amic, jo t'estic profundament agraït perquè de tu vaig aprendre molt.